

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: D. M. M. A. Arens-Sikken.

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 73b i 73d TWE (obecnie art. 56 i 58 WE) należy interpretować w ten sposób, że zabraniają one państwu członkowskiemu opodatkowania przysporzenia — następującego na podstawie prawa spadkowego — nieruchomości położonej w tym państwie członkowskim i należącej do spadku po spadkodawcy, który w chwili śmierci zamieszkiwał w innym państwie członkowskim, w oparciu o wartość nieruchomości, bez uwzględnienia długów spadkobiercy wynikających z nadwyżki przysporzenia w porównaniu z przewidzianym dla niego udziałem w spadku, które powstały wyniku podziału spadku dokonanego przez rodziców w drodze zapisu?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze udzielona zostanie odpowiedź twierdząca i jeżeli dodatkowo w drodze porównania określone musi zostać czy i jeżeli tak, to w jakim zakresie, uwzględnione muszą zostać długi wynikające z nadwyżki przysporzenia w porównaniu z przewidzianym udziałem w spadku, jaka metoda porównywania — jedna z metod przywołanych w pkt 3.6.6 czy też inna — musi zostać zastosowana w przypadku jak ten w niniejszej sprawie dla określenia, czy podatek od spadku, który zostałby naliczony gdyby spadkodawca zamieszkiwał w chwili śmierci w Niderlandach, byłby niższy aniżeli podatek od przysporzenia?
- 3) Czy dla oceny ewentualnego zobowiązania, wynikającego z traktatu WE dla państwa członkowskiego, na którego terytorium położona jest nieruchomość, do umożliwienia odliczenia w całości, bądź w części, długów wynikających z nadwyżki przysporzenia w porównaniu z przewidzianym udziałem w spadku ma znaczenie, czy odliczenie to prowadzi — w związku z unikaniem podwójnego opodatkowania — do zaliczenia niższej kwoty w państwie członkowskim, które stwierdza swoją właściwość w przedmiocie pobrania podatku od spadku w związku z tym, że spadkodawca miał w tym państwie swoje miejsce zamieszkania?

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-44/07)

(2007/C 69/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: U. Wölker, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/4/WE (⁽¹⁾) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG, bądź też nie notyfikując tych przepisów Komisji, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy,
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 14 lutego 2005 r.

(⁽¹⁾) Dz.U. L 41, str. 26.

Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-50/07)

(2007/C 69/23)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Stromsky i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/24/WE (⁽¹⁾) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu dotyczącego produktów leczniczych stosowanych u ludzi, w odniesieniu do tradycyjnych ziołowych produktów leczniczych, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy art. 2 tej dyrektywy
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2004/24/WE upłynął dnia 30 października 2005 r.

(⁽¹⁾) Dz.U. L 136, str. 85.